

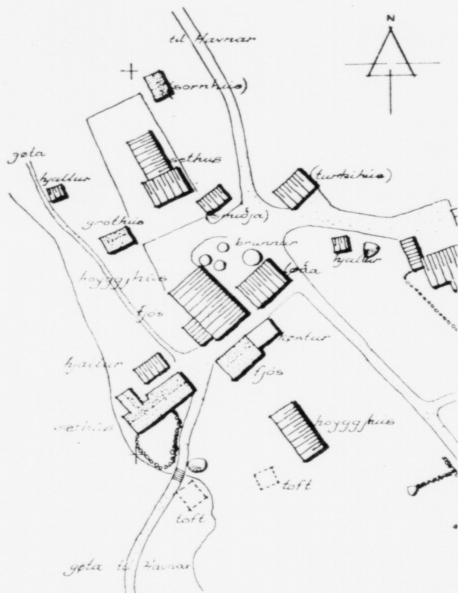
Fornminnissavnið hefur ekki gjört naka ætlan fyri Hoyvik ella Hoyvicsgarð, tí hann er ekki tókur enn. Men kortini hefur Fornminnissavnið gjört nakrar tankar og uppskot um, hvussu bygningarnir kunnu innrætast, upp lýsir Arne Thorsteinsson, landsfornfróðingur.

Men tá endalig avgerð

Sjálvur metir Arne Thorsteinsson, at Hoyvík er hóskandi til trý høvuðs-

Um tekjuna á fjósinum, sum nú er hoyknað, sigur Arne Thorsteinsson, at savnið hefur verið við at tosa um spurningin, hvat kundi gerast við hana. Hann dugir ikki at siga,

— Um einki hendir í hesum umfari, nú Royndarstøðin skal flyta, liggur ætlanin mong ár frammi í tíðini, og so kann tað gerast ov seint. Men verða tær røttu avgerðirnar tiknar nú, so er møguleiki at seta nakað í verk, sigur Arne Thorsteinsson.

**Fúti tók
helvtina
av garði-
num í
hevni-
søku**

dögum lögu Hoyvík, Sund og Dalarnir saman. Bóndin sat í Hoyvík. Men hetta hefur verið undan 1584, tá elstu jörðarbúarnar taka við. Síðan kirkjufjórðin varð útlutað til kongsfesti, hava sekstan kongsbúndur sitið á Hoyvíksgarði.

nókrum árum síðani bygdi
núverandi bóndin hús
har uppi.

Tá Peder Mohr, sum var giftur við eini abbadóttur henda Mourtiz, festi í 1802, varð garðurin

Fútagarðin hefur
Röyndarstöðin havt síðan
í 1920. Uppsitarnir hjá fúta-
num búið í húsum, sum
stóðu eystant fyri bónda-
húsin. Húsin hjá upp-
sitarnum vórðu bygd
burtur úr víðri frá teimum
gomlu bóndahúsum,
sum stóðu í Kýrdali. Upp-
sitarahúsin vórðu tikin
niður stutt fyri 1930.

(Kelda: Kongsbændur í
Hoyvik, eftir Per Mohr).

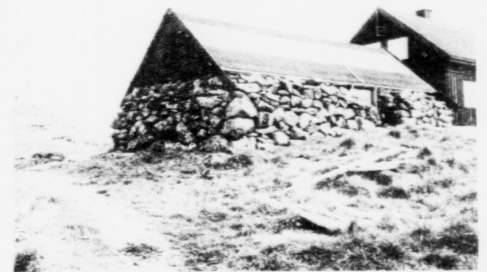

Fjósið, sum stendur beint eystan fyri bóndahúsin. Tekjan hongur enn uppi. Fjósið varð brúkt til Hovvíksgarður flutti niðan á Vatnagarðar miðskeiðis í sjeytiárunum.

Gróthús norðan fyri garðin. Uppi á Hellu. Ovara myndin er tikin í 1977, tá tekjan og yvirtromin var illa farin.

Á niðaru myndinni sæst, at húsið hefur fingið ábotur – fyrri einum tveimum árum síðani. Enn er tó ekki flag komið á

Nú er tekjan farin. Mett verður, at fjósið er bygt, tá garðurin varð fluttur oman úr Kýrdali um 1813.